

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזי רש"י

גלנ"ט. בלוט.

מוסף תוספות

א. שהיה קרוב למלכות.
מוס' סנהדרין לו. ד"ה והא
הוא.

פסקי רי"ד

הלכה כשמואל בדבין:
חמני בן חזיה אמר
 קופץ ונקפץ במטלטלין
 הפשוטות מקחן מקח
 ומכבדן מכבד במטלטלין
 פי' דזמן כל מה שהוא
 נקפץ קיים תרומה מה
 שזכרנו ורמון לו והוא
 מתרצה קיים וכן בחריא
 קופץ ונקפץ פי' חריא
 הרמיה הוא בדביו ובראש
 והקפצה חריא וקפצת
 שפתיו כמו קפצה חרי
 וזאן סימן יבן כמו
 הרמיה וכל זה במטלטלין
 ומכפין חריא העולם משום
 בל' חריא יאל במקריקע
 לא. אמר ר' רבנן
 מחלוקת במטלטלין אבל
 בפי' דרבנן דב' בל' ברמיה.
 מאי דתנן בפרק
 שיש (בבבא קמ"ד): הדרש
 שראש אשתי שנחשדה
 שיכול להוציא בנט דרשם
 דרבנן ברמיה ק' חריא
 ברמיה וקא' ברמיה וכל
 להוציא אבל בקפצה לא
 שישא מטלטלין תן מהו
 חריא (מהו) במטלטלין
 אף במטלטלין קמ"ל. פי'
 לא תימא גיטין הוא
 וקדיל' ברמיה ברמיה
 לנט כ' ברמיה וציא אבל
 במטלטלין שנפלו לו
 בירושל' חל' מ"ה גני
 מטלטלין קמ"ל רבנן
 דאוקר מטלטלין א"ל
 דרבנן רבנן מחלוקת
 במטלטלין ק' מחלוקת
 גביטין האנן במטלטלין
 ק' זימא אף במטלטלין
 ואזע"ז דפריש ר' רבנן
 לטליתיהן דב' בחריא לא
 פסיק הלכתא כותיה
 כותיה הילכך לית הלכתא
 כותיה חריא יתור לא

אנא הואי במניינא דרבי. באתו מנין שמקנו של הקודם ליקח זכה: **ומינאי ידידו מנו ברישא.** ממני שאלו תחלה צטורה כשהיינו יושבין במטה דעמי נוטה. והוא היה צינור לא מן הגדולים ולא מן הקטנים ואני שמעתי שקטן צבחה היה: **מסחילין מן הגדול.** כשעומדין למנין לראות שם רוב מטהמין או רוב מטהרין: **מנהל.** מן הקטנים ולא מן הגדולים שלא ילמד חובה והשאר נכנעין מפניו שלא לגחוק עליו משום לא תענה על רב (שמות כב) וצדיני נפשות מוקמינן להאי (קמחא ד) **צפ"ק דסנהדרין (דף צב.)** לא הכהיתקן לנוכח כ"ו ולא ילמדו זכות: **דכולו מנייניהו מן האד מסחילין.**

מתחילין ^א ואמר רבי רבי הילל בריה דרבי רבי לא מצינו תורה והא הוה יהושע הוה א הוה פנחס והא הוה פ שאל הוה שמואל והא היאירי והא נח נפשי והא קטליה כולחו שני קאמרינן והא הוה דרבא אף אני אומר א אחד ולא והא הוה אשי: **מתני'** יחש ^א הפעוטות מקחן ממ במטלטלין אבל בגימ דתימא אף במטלטלין מחלוקת בגימין והאנ מקח וממכרן ממכר ר יבבר שיית כבר שב ר תשע כבר עשר ולא בר יעקב א"ר יוחנן ח לכל עובדי הבעל מא ונמתח כי אתא רב די סלסלה ומלמלא סיבי כפיסתקא ופלגי דפיס א"ר יונה א"ר זירא מתנתו מתנה מר בר מרדכי א"ל זילו אמרו אארעא וחד כרעיה א אחת מתנת שכיב מו מועטת: **מתני'** יאל לוי ואחריו ישראל כ

אסא מוכר מטלטלין: **גב' אצל גביטין**. דק"ל חרש ששם משנתחרש אסא
במילתיה דבן במירא: מהו דמימא אף במטלטלין. ק
ויפוא אצל מטלטלין שפילו גירושא לא משיה תנן מטלטלין: קמ"ל רב
וולא בקפיא דהבא הוא משום כדי חייו תקון רבנן דלמקא: משום כדי
חיה במלמחא. ביהוא כתיב ומשום דר אבא בר יעקב משום ר' יוחנן
שעמול הלאצטומי כשהוא טווח: **בזויין טווייס**. ישראל עשיר
כדי אמגוזא ופלגי אמגוזא. טלית גדולה למידתו וכשהוא מקפלה לא הימא יו
הדר: עד שמוס כגדול. עד שמוס קנה הקונה וי ומחזיר אוט
אין מתנה לא או למה מתנתו נמי מתנה דעבדו ליה ייח נפשי
דדרב מרדכי. כמאן ק"ל: וילן אמרו ליה לבר מר. לבנו של רבי. דרב מרדכי
ליה תלמיד לרבי אין לו שיעור דרב מרדכי אליהו דאש בו: ר
כי היכי דלא ליטו לאצטומי כשהוא לר רבנן האי סידרא
מערבין בביס ימן. רבי שרגליו ליטו עיקרו ההכי בביס אחד אר

קציפה לא: הפעוטות מקחן וכו'. פי' מדין תורה אין מעשה קטן כלום אבל מפני תיקון רבוב שיהא מקחן וסמכורן ומכור וכו' כמע מה מחיר ב' יהודה לרב יצחק בריה כהן דבב שבע כבז תמי' במשואות חזאי רבב כעש עשר ואלו מליי' כל חד חד לרפם ואז ב' יעקב א"ר יוחנן משיח כדי חזאי דרוקא במטלטלין אבל בקרקעות לא עשה כלום. ויורא ד' שותות כבדול מתחנן: אמר ב' יימר א' מתחנן ואתה וכו' רב לא שמי אסר אשמי אלא מתחנן בריא ואחד מתחנ' ש' אחד מתחנן מרובה ואחד מתחנן מעטת ורשלי (ע.) אמרנן אפרס רמר ליש' אלא שאין שם אפטרופוס אבל יש שם אפטרופוס אין ד' ושם כלבית' שגם מתחנן ואחיה ואחיו ש' ואסר ישראל מפני גיבורין י"ח סיב' וכו' דרכי שלום ח' קורא דאשחא ותחילי וי' ותאחיו ש' אפטרופוס דרכי שלום ומעריב' וכו'.

הניזקין פרק חמישי גיטין

דְּבֹרָהּ מְגִינֶיהֶּוּ מִן הַצָּד הוּוּ מִתְחַלֵּי. פִּי בְקוֹנֶנּוּ דְמוּקִי לֵה לֵא
תַעֲנֵה עַל רִיב כָּל דְּבַר וְאִין נִרְאֵה לָלֵא מִסְתַּבֵּר דְּפִלְג
אֶמְתַּמְתִּין דְּסִנְהֵדְרִין (דף 33) לְאִימִי אֵלֵא מִשּׁוּם עֲוֹנֵה שְׁלֵא לִהְרָאוֹת
עֲמֵנוּ גָדוֹל הִיּה עוֹשֶׂה: **וְהָא** הוּוּ הוֹנָא בְּרִנָּה. מוֹרֵה וְגִדּוּלֵה הִיּתֵה
לֹ כְּלִמְרִינִן בְּמוֹ"ק (דף 34) דְּקֵא
דְּקֵא רְגִלִּי הַלּוֹנָה בְּרִנָּה וְאִמֵּר בְּפִי
ב' דְּזִמְרִין (דף 35) וְלִקְסִים בִּי
וְהִיוּ מַלְכִּים אֲזִמְנִיד:^א

אחת מתנה מרובה ואחת מתנה מועטת. ומדלל קאמר נמי אחת מתנת מטלטלין (י) ואחת קרקעות נראה דוקא במטלטלין דליידי זהו קאמר והא דלמרי' במי שמת (ב"ב דף קה:) גזי פחות מנח כ' דלין מוכר בנכסי' ונמנתו מתנה ממקרקעי' הנהם בגדול שדוא ס"ג ע"ש ויוס אחד אלל דלא היה ס"ג עשרים:

גח נפשיה כולו וְהָא הוּה דוד הוּה עירא כולו וְשני בעינין הא הוּה שלמה הוּה שמעי בן גרא קאמרינן הא הוּה חזקיה הוּה שבנא הא איקטיל כולו עזרא הוּה נחמיה בן חכליה ^א אמר רב אחא בריה מות רבי ועד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום ^א בר נתן שאני הונא בר נתן דמיכף הוּה כייף ליה לרב ומוזוגרמו וכן בתירא אומר קופץ ונקפץ במטלטלין וממכרן ממכר במטלטלין: **גמ'** א"ר נחמן מחלוקת הדברי הכל ברמזיה פשיטא במטלטלין תנן מהו **מ"ל** איבא דאמרי א"ר נחמן במחלוקת במטלטלין כך במטלטלין תנן איבא אף במטלטלין: הפעוטות מקחן טלטלין: ועד כמה מחוי רב יהודה ^א לרב יצחק בריה כהנא אמר כבר שב כבר תמני במתניתא תנא כבר יליגי ^א ככל חד וחד לפי חורפיה וטעמא מאי א"ר אבא ^א זוטם כדי חייו ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש מלתחה א"ר אבא בר יעקב א"ר יוחנן דבר הנמלל א"ר יוחנן שיגר לו ^א בוניים בן גוניים לרבי סיבני וחומס וחומס כאמגוזא ופלגיה דאמגוזא סלסלה ומלמלא קא מאי מלמלא דבר הנמלל ונמתח וטעותן עד כמה שתות כגדול בעי אביי מתנתו מאי רב יימר אמר אין אשי אמר מתנתו מתנה ^א אפכוה ושדרוה לקמיה דרב בר מר לאו הכי הוּה עובדא כי הוּה קאי מר חד כרעיה דגא ואמרנא ליה מתנתו מאי ואמר לן מתנתו מתנה ואחת מתנת בריא אחת מתנה מרובה ואחת מתנה יבירים אמרו מפני דרכי שלום כהן קורא ראשון ואחריו יי דרכי שלום למערכין בבית ישן מפני דרכי שלום בור

ה' להוֹיֵא יוֹיֵא כֶּשֶׁם בְּרַמְזִיָּה כֶּךְ מוֹיֵא בְּרַמְזִיָּה (יבמות דף קיב:) ו"כ"ש בגיטין ללא תימא גיטין הוא דקילי משום דבקפילה כנס בקפילה ומן מטלטלין דוקא נקט בן בתירא ולא בגיטין ובקרקעות לא בְּרַמְזִיָּה דאי לאו זצנייה זצניא לא מוצני ליה מזוני ולא זצני מיניה: ויאמר לאשר ט' לה: דבר הנמלט ונמסר. בגדי פסתן לא חשופין נמסח ע"י מלילה סיבוי ויוסם סלסול ונמסר. ארבע מינין של בגדי פסתן דף טווב: מאגוז וחצי: פופסקא. גלגל* שזכילים ארסי* (וטעונו). של פפוטות: יותר משמות בטל מקח: מסננו מאי. במטלטלין משום כדי חייו הוא אפסוה. * בני הישיבה טעו והפכו דברים דמר לדמר: ושדרו לקמיה תלמידו של רב אשי היה בזמה מקומות ובמס' סוטה (דף מו:). אמר* קאי מר. רב אשי: אדרגא. סולם של עליית בהמ"ד: מתנני' כהן ון דתקנתא דרבנן היא תו לא מצינן לשנויי ולתימר אנא קרינא ברישא: יין את מקומן ליטנו צדיק אחר מפני דרכי שלום ובגמ' י' מפרש לה: צור

הַחֵדָּה הוּא מוֹחִילֵיךָ. מִמֶּנּוּ עוֹשֵׂה יְמִינִי שִׂימָה (שם). בְּרִיָּה דְרַבִּי וּרְלָן. קִסְמוּ (שם). תַּחֲתָיו וְיִדְבְּלוּן כִּי שִׁירָלְחָ אֶחָד. שָׁחַד מוֹמָיו כְּמִי שִׁירָלְחָ מִנְּגִידוֹתָיו. כִּמֹּנֶה מִסָּחָ שִׂיבִי (שם). וְתִמְחֹרֶה קוֹ רֵבִי נִשְׁמִיחַ וְתִמְחֹרֶה (שם). הָאֵל אֲלֻעֲדוֹ. מִצְרֵי תִמְחֹרֶה וְלֹא חֵן מִקּוֹם אֶחָד (שם). יִסְחָשֶׁה וְאֲלֻעֲדוֹ (שם). הָרוּ אֲקִרְיָם. כְּגוֹן עֲמֵתָל וְאֶלְזָן וְצִוְעוֹ (שם). וְגִי רִשְׁמִי וְאֶבְצָן שִׁשְׁוֹהוּ בִּרְעֵה. מִתְחַלְחֵלֵהוּ וְגִדְּלֵהוּ מֵמֵת לֹא לִרְגֵלֵהּ עַל כִּי בָרִיחַ וְרִכְמוֹת יְדוֹה אֵלֶי מִנְּגִידוֹתָיו לִרְגֵלֵהּ. דְּלִמְיִי (צ"כ) כִּי אֲלֻעֲדוֹ (שם). הָרוּ שְׂמִיעַ בִּי בָרִיָּה. גְּדוֹלָה אֵלֶי כְּרֹאשְׁמֵן (צ"כ) בִּי שִׁירֵי לִרְגֵלֵהּ אֶל יְדִידֵיךָ (שם). (שְׁמִידוֹרְדִי ד'ה). גְּדוֹלָה מֵשֶׁל חֻקִּיָּה כְּדֹלָמַה כְּפֶרֶס אֶל עוֹרֵל (שם). הַפְּעוּרָתָה. נָצִי מִשַּׁע וְשִׁמּוֹנִי. מִזֵּי אֶלְזָן מִתְקַדְּעִי אֶל עַד שִׁיבִי שֶׁל עֲמֻרָתוֹ אֶל כִּי שִׁחֵלָן בִּי עֲשִׂיכִּי (תִּרְחֹבֶת) (שם). כִּאֲמֹנְדוֹרְדִי (שם). שְׁמִיכְרִיכֵם אֶלֶּם מוֹלֵי יְחִיד אֶל עֲשִׂיכִּי גְדוֹלֵי מִצְרֵי חֲלָמָה וְלֹא (שְׁמִידוֹרְדִי ד'ה).

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

ב' י מיי שם הלכה ו
 טוש"ע שם סעיף א:
 ב' ב מיי פ"ב מהלכות
 תפלה הלכה יח סמג
 ש"ע יט טוש"ע א"ח סימן
 קלה סעיף ג:
 ב' ד מיי פ"א מהל'
 עירובין הלכה טז
 מג עשין מדר"ם א טוש"ע
 א"ח ס"י שסו סעיף ג:

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר לְאַשֶׁר עַל
הַמִּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ
לְכָל עַבְדֵי הַבַּעַל וַיֵּצֵא
אֹהֶם הַמִּלְבוּשׁ:

ליון הש"ס

יש"י ד"ה אפכוה וכו'
גי הישיבה מעו. עין
קדושין דף מד ע"ב רש"י
"ה ואפכוה וצ"ק. אח"כ
איתי שעמד בזה בתשובת
באר שבע סימן יא:

גהות הב"ח

(א) גמ' והא הוה אלעזר
(ב) והא הוה שאל וכו'
הא הוה שלמה וכו' והא
הוה מוסיף:

מִזְסָה רַע"י

[illegible]

וגדולה במקום אחד.
יול על כל ישראל במלכות
הא הוה פנחס. משממו
א היאירי. צמו"ק (מז):
רס היאירי היה כהן לדוד
איש (שם). הוה שבנא.
כו' במטלטלין. דוקא
דאמגוזא. שכל כך דק